

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

PROJEKT USTAWY O ODPADACH WYBRANE ZAGADNIENIA

Maria DUCZMAL
radca prawny
DGO

1. Nowe pojęcia
2. Nowe decyzje w zakresie gospodarki odpadami
3. Zmiana klasyfikacji odpadu niebezpiecznego na inny niż niebezpieczny
4. Uznanie produktu lub substancji za produkt uboczny
5. Utrata statusu odpadu

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

NOWE POJĘCIA

- bioodpady
- odpady zielone
- ponowne użycie
- przetwarzanie
- przygotowanie do ponownego użycia
- selektywne zbieranie

Pojęcia te zostały wprowadzone z dniem 1 stycznia 2012 r. wskutek zmian wprowadzonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach przez art. 4 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 897)

- **odpady zielone** - rozumie się przez to odpady komunalne stanowiące części roślin z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, a także z targowisk, z wyłączeniem odpadów z czyszczenia ulic i placów
- **bioodpady** – rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady spożywcze i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, zakładów zbiorowego żywienia, jednostek handlu detalicznego, a także porównywalne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność
- **odpady ulegające biodegradacji** – rozumie się przez to odpady, które ulegają rozkładowi tlenowemu lub beztlenowemu przy udziale mikroorganizmów

odpady zielone

- obligatoryjne selektywne zbieranie przez właścicieli nieruchomości
- zagospodarowanie na obszarze regionu g.o.k. w r.i.p.o.k.

» bioodpady

– zawartość p.g.o.- kierunki działań:

„ w tym środki zachęcające do selektywnego zbierania bioodpadów w celu ich kompostowania i uzyskiwania z nich sfermentowanej biomasy, przetwarzania bioodpadów w sposób, który zapewnia wysoki poziom ochrony środowiska, stosowania bezpiecznych dla środowiska materiałów wyprodukowanych z bioodpadów przy zachowaniu wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi oraz środowiska”

– przetwarzanie selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów oraz wytwarzanie z nich produktu o właściwościach nawozowych lub środków wspomagających uprawę roślin, spełniającego wymagania określone w przepisach odrębnych

Odpady ulegające biodegradacji

Plany gospodarki odpadami

- dotyczą odpadów wytworzonych na obszarze, dla którego jest sporządzany plan, oraz przywożonych na ten obszar, w tym odpadów komunalnych, **odpadów ulegających biodegradacji**, odpadów opakowaniowych i odpadów niebezpiecznych
- wskazują przyjęte cele w zakresie gospodarki odpadami z podaniem terminów ich osiągnięcia, w tym cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów i ograniczania ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowisko odpadów

BDO – informacje o podmiotach odbierających odpady komunalne od właścicieli nieruchomości wraz z informacjami o ilości odebranych odpadów komunalnych, z podziałem na odbierane selektywnie i zmieszane, z wyodrębnieniem odpadów komunalnych ulegających biodegradacji

Poziomy redukcji odpadów ulegających biodegradacji kierowanych do składowania – u.u.cz.p.g.

- „Odzysk” i przeciwne pojęcie „unieszkodliwiania” (negatywnie zdefiniowane jako proces niebędący odzyskiem) tworzą razem „przetwarzanie odpadów”.
- Wszelkie przetwarzanie odpadów jest tylko albo procesem odzysku, albo procesem unieszkodliwiania.
- TSUE wyraźnie stwierdził, że żadna operacja nie może zostać zakwalifikowana jednocześnie jako odzysk i unieszkodliwianie

Definicje zmieniane:

- gospodarowanie odpadami;
- magazynowanie odpadów;
- odpady;
- odzysk;
- oleje odpadowe;
- PCB;
- posiadacz odpadów;
- recykling;
- stosowanie komunalnych osadów ściekowych;
- unieszkodliwianie odpadów;
- zbieranie odpadów.

- **gospodarowanie odpadami** oznacza zbieranie, transport, przetwarzanie odpadów, w tym działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów i pośrednika w obrocie odpadami, wraz z nadzorem nad takimi działaniami oraz nad miejscami unieszkodliwiania odpadów

- **ODZYSK** – rozumie się przez to proces, którego głównym wynikiem jest to, że odpady służą użytecznemu zastosowaniu, przez zastąpienie materiałów, które zostałyby zastosowane, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do takiego zastosowania – w danym zakładzie lub ogólnie w gospodarce

Projekt wytycznych KE do dyrektywy 2008/98/WE

- Definicja ta uwzględnia orzecznictwo TSUE, w którym w orzeczeniach w sprawach *ASA (C-6/00 ASA (2002))* i *Cement kiln (C-228/00 Komisja przeciwko Niemcom (2002))* rozwinięto podejście substytucji jako wstępnego warunku dla odzysku.

➤ Odpady, które mają służyć pożytecznym celom „jako główny wynik” procesu odzyskania, stanowią istotny aspekt rozróżnienia operacji odzysku od unieszkodliwiania. Kryterium zostało wprowadzone, aby zapobiec nadużyciom i fikcyjnemu odzyskiwaniu, włączając orzecznictwo TSUE, które odnosi do „głównych celów”.

➤ Przykład:

TSUE stwierdził w odniesieniu do spalania odpadów w piecach cementowych, że „wynika to z ogólnie stosowanego pojęcia (...), że odpady muszą być używane głównie jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, co oznacza, że większa część odpadów musi zostać zużyta w czasie operacji, a większa część energii musi zostać wytworzona i wykorzystana.” (sprawa C-228/00).

- Należy zauważyć, że zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 15 dyrektywy 2008/98 nie sam proces produkcyjny, w którym odpady zastępują pierwotny surowiec, ale także procesy w górnej części łańcucha zarządzania materiałami, w których odpady są przygotowywane do wypełniania tych funkcji, można uważać za operacje odzysku.
- Załącznik II do dyrektywy 2008/98 ustanawia niepełny wykaz operacji odzysku. Operacja może być operacją odzysku nawet jeśli nie ma jej na liście, jeżeli jest ona zgodna z ogólną definicją odzysku.

Kategorie odzysku:

- przygotowanie do ponownego użycia
- recykling
- Inne metody odzysku (w tym odzysk energii)

Procesy odzysku mogą obejmować procesy odzysku materiałów i energii.

- Przykładem odzysku materiałów jest między innymi: kompostowanie, recykling tworzyw sztucznych (butelek PET)
- Przykłady odzyskiwania energii to obróbka termiczna i spalanie w odzyskiem energii zgodnie z formułą wydajności R1

przygotowanie do ponownego użycia - przygotowanie do ponownego użycia – rozumie się przez to odzysk polegający na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach którego produkty lub części produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, aby mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania

Przykłady

- **czyszczenie, sprawdzenie lub naprawa zużytych produktów, które stały się odpadami, aby mogły być ponownie użyte. Jest to bardzo częste w odniesieniu do naprawy rowerów, mebli i do materiałów budowlanych**

przygotowanie do ponownego użycia

- » Główna różnica pomiędzy „ponownym użyciem” a „przygotowaniem do ponownego użycia” polega na tym, że w pierwszym przypadku materiał lub przedmiot nie stał się odpadem, podczas gdy w przypadku „przygotowania do ponownego użycia” przedmiotowy materiał stał się odpadem w rozumieniu definicji odpadów

recykling

- **RECYKLING** - rozumie się przez to odzysk, w ramach którego odpady są ponownie przetwarzane w produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach; obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego (recykling organiczny), ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do celów wypełniania wyrobisk

w tym

- regeneracja (olejów odpadowych) – art. 91 ust. 5
- recykling organiczny – art. 19 ust. 4

- Wspólną ideą recyklingu jest fakt, iż materiał jest przetwarzany w celu zmiany jego właściwości fizykochemicznych, aby mógł być on ponownie wykorzystany do tego samego lub innych zastosowań (np. wykorzystywanie odpadów jako surowca w procesach produkcyjnych, takich jak produkcja papieru, szkła i metalu)

recykling

- Jedynie przetworzenie odpadów na produkty, materiały lub substancje może zostać uznane za recykling.
- Przetwarzanie odpadów, które wiąże się z dalszymi krokami przetwarzania odpadów, nie jest recyklingiem, lecz wstępną obróbką przed odzyskiem. Takie działanie będzie kwalifikowane jako „przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie” lub „wstępne przetwarzanie” przed odzyskiem. To ostatnie obejmuje operacje, takie jak demontaż, sortowanie, kruszenie, zagęszczanie, granulacja, suszenie, rozdrabnianie, kondycjonowanie, separacja, mieszanie lub miksowanie przed poddaniem innym operacjom oznaczonym symbolami R1 do R11.

Konkretne działania w zakresie zarządzania odpadami, które są klasyfikowane jako recykling obejmują (lecz nie są ograniczone do):

- **Recykling materiałów:** np. wyrobów z tworzywa sztucznego lub elementów materiału wsadowego z tworzywa sztucznego; przetop odpadów szklanych w wyroby ze szkła; wykorzystanie makulatury w papierniach itp.
- **Produkcja kompostu** spełniającego kryteria jakości produktów (np. zgodnie z normami, które zostaną ustalone)

- **Inne metody odzysku** – brak odrębnej definicji. Inne metody odzysku oznaczają każdy proces spełniający wymogi definicji odzysku, ale niespełniający szczególnych wymogów dotyczących przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu.
- **Przykłady:**
Odzyskiwanie energii z zastosowaniem spalania z odzyskiem energii zgodne z formułą efektywności R1 i inne metody odzysku, takie jak przetwarzanie na paliwa i wypełnianie wyrobisk

» Unieszkodliwienie:

- Wszelkie procesy przetwarzania odpadów, które nie spełniają kryteriów definicji odzysku, są domyślnie kwalifikowane jako unieszkodliwianie.
- Sformułowanie „*nawet jeżeli wtórnym skutkiem takiego procesu jest odzysk substancji lub energii*” odzwierciedla w sposób odwrotny koncepcję, że jakikolwiek proces odzysku musi spełniać kryterium „*głównego wyniku*” bycia „*odpadami służącymi użytecznemu zastosowaniu*”, zastępując materiał, który w przeciwnym wypadku zostałby użyty do tego celu.

Unieszkodliwianie

» Unieszkodliwienie:

Składowanie odpadów, spalanie bez odzysku energii lub z odzyskiem energii, który nie spełnia kryteriów określonych w formule efektywności R1

MAGAZYNOWANIE ODPADÓW – rozumie się przez to czasowe przechowywanie odpadów obejmujące:

- wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę,
- tymczasowe magazynowanie odpadów u prowadzącego zbieranie odpadów,
- magazynowanie odpadów u prowadzącego przetwarzanie odpadów

ZBIERANIE ODPADÓW – rozumie się przez to gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie polegające na takim sortowaniu, które nie prowadzi do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i nie powoduje zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b (tj. u prowadzącego zbieranie).

Projekt wytycznych – 3 rodzaje magazynowania:

- wstępne magazynowanie odpadów poprzedzające ich zbieranie,
- magazynowanie odpadów poprzedzające ich przetwarzanie, oraz
- magazynowanie odpadów jako część procesu zbierania.

Rozróżnienie pomiędzy tymi pojęciami jest istotne, ponieważ art. 23 i 26 dyrektywy 2008/98 w sprawie zezwoleń i wymogów rejestracji, odpowiednio wyraźnie odróżniają zbieranie (w tym wstępne magazynowanie) od procesów przetwarzania. Te ostatnie obejmują magazynowanie poprzedzające procesy odzysku/unieszkodliwiania, które zostało sklasyfikowane jako D15 w załączniku I i R13 w załączniku II dyrektywy WFD

Projekt wytycznych do dyrektywy 2008/98

- Wstępne magazynowanie odpadów poprzedzające ich zbieranie odbywa się w miejscu ich wytwarzania.**

- **wstępne magazynowanie**”, traktowane jako część definicji „zbierania” jest rozumiane jako *„magazynowanie poprzedzające zbieranie w obiektach, w których odpady są rozładowywane, by umożliwić przygotowanie odpadów do dalszego transportu w celu odzysku lub unieszkodliwienia w innym miejscu”*.

Oznacza to, że „wstępne magazynowanie” to magazynowanie w zakładzie innym niż ten, który w pierwszej kolejności wyprodukował odpady. Rozróżnienie między wstępnym magazynowaniem poprzedzającym zbieranie odpadów a magazynowaniem odpadów poprzedzającym przetwarzanie powinno zostać poczynione, z uwagi na założenia tej dyrektywy, w zależności od rodzaju odpadów, rozmiaru oraz czasu magazynowania i celu zbierania. Rozróżnienia tego powinny dokonać państwa członkowskie.

Zbieranie a magazynowanie odpadów

- ❑ Magazynowanie odpadów poprzedzające ich przetwarzanie to magazynowanie w zakładzie, w którym będą one poddane procesowi ich unieszkodliwiania lub odzysku.

Magazynowanie odpadów poprzedzające ich przetwarzanie to proces przetwarzania odpadów - D15 lub R13

Nowe definicje:

- gospodarka odpadami;
- pośrednik w obrocie odpadami;
- sprzedawca odpadów;
- zapobieganie powstawaniu odpadów;

Nowe podmioty

- ▶ **sprzedawca odpadów** („dealer”) rozumie się przez to podmiot, który nabywa a następnie zbywa odpady, we własnym imieniu, w tym również podmiot, który nie obejmuje odpadów fizycznie w posiadanie
- ▶ **pośrednik w obrocie odpadami** („broker”) - rozumie się przez to każdego kto organizuje przetwarzanie odpadów w imieniu innych podmiotów, w tym również podmiot, który nie obejmuje odpadów fizycznie w posiadanie

Pośrednik i sprzedawca

- Przekazanie odpadów podmiotom, które będą miały decyzje związane ze zbieraniem lub przetwarzaniem odpadów wpis do rejestru dla podmiotów zwolnionych z posiadania zezwolenia na przetwarzanie odpadów, wiąże się z przejściem odpowiedzialności za gospodarowanie odpadami.
- **Sprzedawca i pośrednik w obrocie odpadami nie będą przejmować odpowiedzialności, jeżeli nie są posiadaczami tych odpadów .**

Posiadacz odpadów - rozumie się przez to wytwórcę odpadów lub osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, będące w posiadaniu odpadów; domniemywa się, że władający powierzchnią ziemi jest posiadaczem odpadów znajdujących się na nieruchomości.

- **ponowne użycie** – rozumie się przez to działanie polegające na wykorzystywaniu produktów lub części produktów niebędących odpadami ponownie do tego samego celu, do którego były przeznaczone
- Np. zbycie rzeczy używanej do dalszego jej użytkowania.
- Jest to zapobieganie powstawaniu odpadów.

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

DECYZJE

Zezwolenia w dyrektywie

- » Zgodnie z art. 23 dyrektywy 2008/98, zezwolenia są wymagane dla procesów przetwarzania odpadów, tzn. procesów unieszkodliwiania lub odzysku, określonych w WFD. Zezwolenie nie jest wymagane dla zbierania odpadów i wstępnego ich segregowania i magazynowania, które uważa się za część zbierania.

Zezwolenia w dyrektywie

- Artykuł 24 dyrektywy 2008/98 przewiduje, że państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogu posiadania zezwolenia w przypadku:
 - unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne w miejscu, w którym są one produkowane. Obowiązuje warunek, że w takim przypadku należy koniecznie stosować BAT.
 - odzysku odpadów.

Zezwolenia w dyrektywie

- » W takich przypadkach, państwa członkowskie powinny określać rodzaje i ilości odpadów, które są objęte takim zwolnieniem, jak również stosowane metody przetwarzania (art. 25 dyrektywy 2008/98).
- » Takie wyłączenia muszą nadal zapewnić, że przetwarzanie odpadów nie naraża zdrowia lub życia ludzkiego lub nie szkodzi środowisku.
- » Jeżeli zwolnienie obejmuje odzyskiwanie niebezpiecznych odpadów, określone są dodatkowe wymagania.

Zezwolenia – ustawa o odpadach

- » Prowadzenie zbierania odpadów i prowadzenie przetwarzania odpadów wymaga uzyskania zezwolenia (art. 41 ust. 1 projektu ustawy o odpadach).

Zezwolenia – ustawa o odpadach

- Organem właściwym jest właściwy odpowiednio ze względu na miejsce zbierania lub przetwarzania odpadów:
- marszałek województwa:
 - dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
 - dla odpadów innych niż niebezpieczne poddawanych odzyskowi w procesie odzysku polegającym na wypełnianiu terenów niekorzystnie przekształconych, jeżeli ilość umieszczanych w wyrobisku lub zapadlisku odpadów jest nie mniejsza niż 10 Mg na dobę lub całkowita pojemność wyrobiska lub zapadliska jest nie mniejsza niż 25 000 Mg,
- starosta – w pozostałych przypadkach

Zezwolenia – ustawa o odpadach

- » Organem właściwym do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów na terenach zamkniętych jest regionalny dyrektor ochrony środowiska

Zezwolenia – ustawa o odpadach

- » Odrębne decyzje
 - zezwolenie na zbieranie odpadów
 - zezwolenie na przetwarzanie odpadów
- » Łączne decyzje (jeżeli jest właściwy ten sam organ):
 - zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów
 - zbieranie i/lub przetwarzanie w pozwoleniu na wytwarzanie odpadów
- » Pozwolenie zintegrowane
 -

Zezwolenia – ustawa o odpadach

- » Wniosek o wydanie zezwolenia:
 - na zbieranie – art. 42 ust. 1
 - na przetwarzanie – art. 42 ust. 2
- » Dodatkowe dokumenty załączane do wniosku – art. 42 ust. 4-6

» Zezwolenie:

- na zbieranie – art. 43 ust. 1
- na przetwarzanie – art. 43 ust. 2

W zezwoleniu na przetwarzanie odpadów można dodatkowo określić uzasadnione technologicznie warunki eksploatacyjne odbiegające od normalnych oraz czas ich utrzymywania, uzasadniony względami technologicznymi.

W przypadku nowej instalacji do przetwarzania odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów może dodatkowo określać warunki eksploatacyjne odbiegające od normalnych na czas potrzebny do rozruchu tej instalacji i osiągnięcia przez nią mocy przerobowej, nie dłuższy niż rok.

Zezwolenia – ustawa o odpadach

Zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia – art. 45

» Częściowo powtórzenie dotychczasowych

» Nowe zwolnienia:

- ❑ podmiot prowadzący działalność inną niż działalność gospodarcza w zakresie gospodarowania odpadami, który zbiera odpady opakowaniowe i odpady w postaci zużytych artykułów konsumpcyjnych, w tym zbieranie leków i opakowań po lekach przez apteki, przyjmowanie zużytych artykułów konsumpcyjnych w sklepach, systemy zbierania odpadów w szkołach, placówkach oświatowo-wychowawczych, urzędach i instytucjach (nieprofesjonalna działalność w zakresie zbierania odpadów) – warunek: umowa z posiadaczem, który ma zezwolenie na odzysk lub przetwarzanie odpadów

Zezwolenia – ustawa o odpadach

» Nowe zwolnienia:

- posiadacza odpadów obowiązane do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi lub zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, o których mowa w ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych

Zezwolenia – ustawa o odpadach

» Nowe zwolnienia:

- posiadacza odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady, niebędące odpadami niebezpiecznymi, unieszkodliwia w miejscu ich wytworzenia zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych przez ministra właściwego ds. gospodarki
- posiadacza odpadów, którzy poddaje odzyskowi odpady zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych przez ministra właściwego ds. gospodarki

Do czasu wydania przepisów, o których mowa w ust. 4, posiadacz odpadów wymieniony w ust. 1 pkt 7 i 8, jest obowiązany do uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów

Rejestr w dyrektywie

Zgodnie z art. 26 dyrektywy 2008/98 rejestracja jest obowiązkowa dla:

- Zakładów/przedsiębiorstw zajmujących się zawodowo zbieraniem lub transportem odpadów;
- Zakładów/przedsiębiorstw, które podlegają zwolnieniom z wymogów posiadania zezwoleń na odzysk/unieszkodliwianie ich własnych odpadów w miejscu działalności;
- Dealerów lub brokerów.

Rejestr – ustawa o odpadach

Wymóg uzyskania wpisu do rejestru obejmuje:

- posiadaczy odpadów prowadzących przetwarzanie odpadów zwolnionych z obowiązku uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów, z wyjątkiem wymienionych w art. 45 ust. 1 pkt 2 i 3 (osoba fizyczna i jednostka organizacyjna niebędące przedsiębiorcami, wykorzystujące odpady na potrzeby własne, oraz osobę władającą powierzchnią ziemi, na której są stosowane komunalne osady ściekowe w celach, o których mowa w art. 96 ust. 1 pkt 1 – 3),
- transportujących odpady (z wyj. wytworzonych przez transportującego),
- sprzedawców odpadów i pośredników w obrocie odpadami (o ile nie podlegają wpisowi do rejestru na innej podstawie)

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

ZMIANA KLASYFIKACJI ODPADÓW NIEBEZPIECZNYCH

Katalog odpadów

W zakresie klasyfikowania odpadów do nowej ustawy zostaną przeniesione obecnie obowiązujące rozwiązania ustawy o odpadach.

Odpady klasyfikuje się zaliczając je do odpowiedniej **grupy**, **podgrupy** i **rodzaju** odpadów, uwzględniając źródła ich powstawania i właściwości odpadów

odpady niebezpieczne

odpady niebezpieczne oznaczają odpady wykazujące co najmniej jedną spośród właściwości niebezpiecznych wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, **wskazuje je katalog odpadów**

Składniki nie będą stanowiły elementu definicji, ale przekroczenie określonego ich stężenia może decydować o tym, że odpady są niebezpieczne

Zmiana klasyfikacji (1)

Posiadacz odpadów może dokonać **zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne**, jeżeli wykaże, że odpady nie posiadają właściwości odpadów niebezpiecznych (z zał. nr.3).

Szczegółowe warunki uznania odpadów niebezpiecznych za odpady inne niż niebezpieczne i sposób ustalenia spełnienia warunków w rozporządzeniu MŚ

Zmiana klasyfikacji (2)

Zakazuje się zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne przez ich

- » rozcieńczanie
- » mieszanie ze sobą lub z innymi odpadami, substancjami lub materiałami,

prowadzące do obniżenia początkowego stężenia substancji niebezpiecznych do poziomu niższego niż poziom określający odpady jako niebezpieczne

Zmiana klasyfikacji (3)

Procedura zmiany klasyfikacji

Posiadacz dokonuje **zgłoszenia zmiany** klasyfikacji do marszałka województwa

Zgłoszenie zawiera m.in.

- miejsce wytwarzania lub gospodarowania odpadami przewidzianymi do zmiany klasyfikacji;
- wskazanie odpadów przewidzianych do zmiany klasyfikacji oraz proponowaną klasyfikację tych odpadów;
- opis procesu technologicznego, w którym powstają te odpady oraz, jeżeli jest to właściwe, inne okoliczności, które mogły mieć wpływ na właściwości tych odpadów

Zmiana klasyfikacji (4)

Do zgłoszenia zmiany klasyfikacji dołącza się **wyniki badań właściwości odpadów** przewidzianych do zmiany klasyfikacji, przeprowadzonych zgodnie z przepisami rozporządzenia MŚ

Badania właściwości odpadów wykonują wyłącznie laboratoria, o których mowa w art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (l. akredytowane, certyfikowane jednostki badawcze, o których mowa w ustawie z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, własne l. podmiotu posiadającego certyfikat systemu zarządzania jakością). W celu przeprowadzenia badania laboratoria pobierają próbki odpadów objętych zgłoszeniem.

Zmiana klasyfikacji (5)

Wytwórcy odpadów, którzy na podstawie przepisów dotychczasowych dokonali zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na inne niż niebezpieczne, są obowiązani do przedłożenia zgłoszenia w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy

Zmiana klasyfikacji (6)

Marszałek województwa wydaje decyzję zatwierdzającą zmianę klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne albo **decyzję o wyrażeniu sprzeciwu**.

Marszałek województwa będzie przekazywał ministrowi właściwemu do spraw środowiska :

- ✓ kopie zgłoszeń wraz z kopiami wyników badań
- ✓ zbiorczą informację o wydanych decyzjach i sprzeciwach

Zmiana klasyfikacji (7)

Minister Środowiska:

- weryfikuje ostateczne decyzje zatwierdzające zmianę klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne oraz ostateczne decyzje o wyrażeniu sprzeciwu.
- niezwłocznie zawiadamia Komisję Europejską o wszystkich przypadkach zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne.

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

UZNANIE ZA PRODUKTY UBOCZNE

Uznanie za produkty uboczne (1)

Substancja lub przedmiot, powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkowanie, mogą być uznane za produkt uboczny, a nie za odpady, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- dalsze wykorzystywanie substancji lub przedmiotu jest pewne;
- dana substancja lub przedmiot mogą być wykorzystywane bezpośrednio bez dalszego przetwarzania innego niż normalna praktyka przemysłowa;

Uznanie za produkty uboczne(2)

- ❖ dana substancja lub przedmiot są produkowane jako integralna część procesu produkcyjnego; oraz
- ❖ dana substancja lub przedmiot spełniają wszelkie istotne wymagania (również prawne) w zakresie produktu, ochrony środowiska, życia i zdrowia ludzi dla określonego zastosowania i wykorzystanie to nie prowadzi do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzi

Minister właściwy ds. środowiska może w rozporządzeniu określić szczegółowe wymagania uznania za produkt uboczny

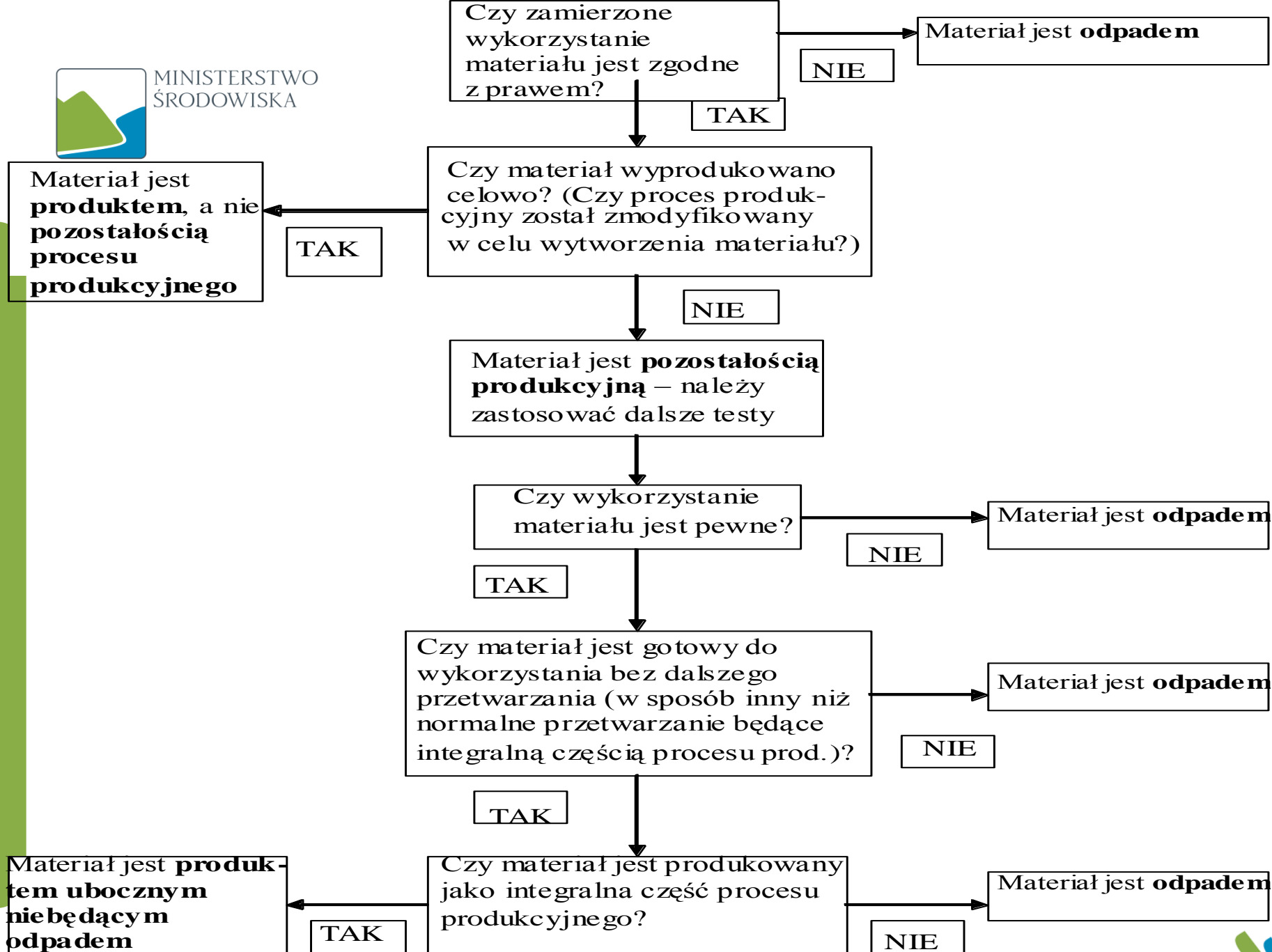
Uznanie przedmiotów lub substancji za produkty uboczne wynika z uwzględnienia orzecznictwa ETS na tle definicji odpadów

Komunikat Komisji Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 21 lutego 2007 r. wyjaśniający dotyczący odpadów i produktów ubocznych (link <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007DC0059:PL:NOT>)

Wyjaśnienia dotyczące uznania za produkty uboczne w projekcie wytycznych do dyrektywy 2008/98 bazują na wwym. komunikacie

Schemat decyzyjny stosowany przy podejmowaniu
decyzji o rozróżnieniu między odpadami a
produktami ubocznymi

Procedura

Wytwórca przedmiotu lub substancji, jest obowiązany do przedłożenia marszałkowi województwa (właściwemu ze względu na miejsce ich wytwarzania) zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny

Zgłoszenie zawiera: m.in.

- » **miejsce wytwarzania** przedmiotu lub substancji przewidzianych do uznania za produkt uboczny;
- » **wskazanie przedmiotu lub substancji** przewidzianych do uznania za produkt uboczny oraz ich masy;
- » **opis procesu produkcyjnego**, w którym powstaje przedmiot lub substancja i procesu, w którym zostaną one wykorzystane.

Do zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny dołącza się **dowody potwierdzające spełnienie kryteriów** z ustawy i szczegółowych wymagań określonych w przepisach wykonawczych. Dowodami mogą być w szczególności umowy potwierdzające wykorzystanie przedmiotu lub substancji do określonych celów lub wyniki badań potwierdzające właściwości przedmiotu lub substancji (wykonane przez laboratoria, o których mowa w art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska).

Uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny następuje, jeżeli marszałek województwa w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zgłoszenia nie wyrazi sprzeciwu, w drodze decyzji

Marszałek informuje MŚ o zgłoszeniach

Procedura zgłaszania nie dotyczy materiałów paszowych określonych we właściwych przepisach UE.

Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 31 marca następnego roku, zbiorczą informację za dany rok o:

- ✓ liczbie otrzymanych zgłoszeń uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny,
- ✓ wyrażonych sprzeciwach
- ✓ przypadkach uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz ich masy.

Zakazuje się łącznego magazynowania produktów ubocznych i odpadów, a także magazynowania produktów ubocznych w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów.

Substancje lub przedmioty, które przestały spełniać powyższe wymagania są odpadami.

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

Uznanie za produkty uboczne (10)

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

UTRATA STATUSU ODPADÓW

Określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, gdy zostały poddane procesowi odzysku, w tym recyklingu, i **łącznie spełniają** następujące kryteria:

- substancja lub przedmiot jest powszechnie stosowana do konkretnych celów;
- istnieje rynek takich substancji lub przedmiotów bądź popyt na nie;

Utrata statusu odpadów (2)

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

- dana substancja lub przedmiot spełniają wymagania techniczne dla konkretnych celów oraz wymagania obowiązujących przepisów i norm mających zastosowanie do produktów; oraz
- zastosowanie danej substancji lub przedmiotu nie prowadzi do ogólnie niekorzystnych skutków dla środowiska lub zdrowia ludzkiego

oraz wymagania określone w przepisach wykonawczych lub w odpowiednich przepisach prawa Unii Europejskiej.

Utrata statusu odpadów (3)

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- rodzaje odpadów, które uznaje się za przedmiot lub substancję niebędące odpadami, z zachowaniem warunków określonych w ust. 1;
- szczegółowe wymagania dla uznania odpadów za przedmiot lub substancję niebędące odpadami, oraz dla prowadzenia procesów odzysku, po przeprowadzeniu których przedmiot lub substancja przestają być odpadami.

Zakazuje się:

- ❖ łącznego magazynowania odpadów i przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów, a także
- ❖ magazynowania przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów.

Komisja Europejska powinna uwzględnić między innymi szczegółowe kryteria określające **zniesienie statusu odpadu**, co najmniej w odniesieniu do:

- kruszyw***
- papieru***
- szkła***
- metal***
- opon***
- tekstyliów***

Rozporządzenie Rady (UE) nr 333/2011 z dnia 31 marca 2011 r. ustanawiające kryteria określające, kiedy pewne rodzaje złomu przestają być odpadami na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE –obowiązuje od 9 października 2011 r.

Rozporządzenie dotyczy złomu :

- żelaza
- stali
- aluminium, w tym również złomu stopów aluminium

rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

www.mos.gov.pl

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ